

Sygn. akt: X C 3131/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 października 2018 r.

Sąd Rejonowy w Toruniu X Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Stanisław Sadowski
Protokolant:	starszy sekretarz sądowy Paweł Sosnowski

po rozpoznaniu w dniu 18 października 2018 r. w Toruniu

sprawy z powództwa (...) **S.A. w B.**

przeciwko **A. S.**

o zapłatę

orzeka:

I. utrzymuje w mocy nakaz zapłaty w postępowaniu nakazowym tutejszego Sądu z dnia 2 lipca 2018r. sygnatura akt X Nc 4088/18, co do kwoty 471 zł (słownie: czterysta siedemdziesiąt jeden złotych);

II. w pozostałej części uchyla powyższy nakaz zapłaty i oddala powództwo;

III. zasądza od powoda (...) S.A. w B. na rzecz pozwanej A. S. kwotę 550 zł (słownie: pięćset pięćdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt X C 3131/18

UZASADNIENIE

Powódka (...) S.A. w B. wniosła o wydanie nakazu zapłaty z weksla przeciwko pozwanej A. S.. W uzasadnieniu wskazała, iż poprzez podpisanie w dniu 21 listopada 2016 roku weksla pozwana zobowiązała się do zapłaty w dniu 24 kwietnia 2018 roku kwoty wskazanej na wekslu w wysokości 3 016,53 zł. w dniu 25 marca 2018 roku pozwana została wezwana do wykupienia weksla, jednakże do dnia wniesienia pozwu nie dokonała żadnej wpłaty.

Nakazem zapłaty w postępowaniu nakazowym tut. Sąd nakazał pozwanej zapłacić powódce kwotę 3 016,53 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 25 kwietnia 2018 roku do dnia zapłaty wraz z kosztami procesu.

Zarzuty od nakazu wniosła pozwana. Wniosła w nich o oddalenie powództwa w całości wobec, jej zdaniem braku zobowiązania, jego wygaśnięcia w całości oraz braku jego wymagalności. Zarzuciła także stronie powodowej stosowanie niedozwolonych klauzul umownych na etapie kontraktowania stron.

W odpowiedzi na zarzuty powódka wyjaśniła, iż umowa pożyczki została wypowiedziana z uwagi na nieregulowanie przez pozwaną rat pożyczki. Weksel został prawidłowo wypełniony, zgodnie z deklaracją wekslową, jednakże nie został on wykupiony w terminie.

Sąd ustalił, co następuje

Pozwana A. S. zawarła w dniu 21 listopada 2016 roku z (...) S.A. w B. umowę pożyczki gotówkowej. Kwota pożyczki wynosiła 2 500 zł, i miała być spłacona w 30 ratach po 177 zł. Całkowita kwota do zapłaty została ustalona w wysokości 5 310 zł. Na koszt pożyczki w kwocie składały się : 129,00 zł opłaty przygotowawczej, 1 761 zł z tytułu prowizji, 600 zł za tzw. (...) oraz odsetki umowne.

dowód: umowa pożyczki nr (...) k. 57-62 akt, dokumenty związane z udzieleniem pożyczki-k. 67-72 akt

Na zabezpieczenie zwrotu pożyczki A. S. złożyła do dyspozycji pożyczkodawcy weksel własny in blanco.

dowód: deklaracja wekslowa k. 64 akt, weksel k. 5 akt

W lutym 2018 roku pozwana zaprzestała spłat pożyczki w związku z czym skierowano do niej wezwanie do zapłaty z dnia 6 marca 2018 roku. Z uwagi na dalsze niewywiązywanie się z umowy, w dniu 25 marca 2018 roku powódka poinformowała pozwaną o wypowiedzeniu umowy pożyczki oraz wezwała ją do wykupu weksla. Na dzień wniesienia pozwu pozwana uiściła na rzecz pozwanej kwotę 2 301 zł. W toku procesu pozwana oddała powódce kwotę 177 złotych. Łącznie pozwana wpłaciła na rzecz powódki kwotę 2 478 złotych tytułem zwrotu pożyczki.

dowód: karta klienta k. 64-65 akt, wezwanie do zapłaty k. 44 akt, wypowiedzenie umowy pożyczki wraz z wezwaniem do wykupienia weksla k. 6 akt,

Sąd zważył, co następuje

Przedstawiony stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o dowody z dokumentów, które nie wzbudziły wątpliwości Sądu, a ich wiarygodność nie była kwestionowana przez strony.

Sąd oddalił wniosek o dopuszczenie dowodu z przesłuchania pozwanej w charakterze strony. Okoliczności na które zgodnie z tezą dowodową zostały bowiem wystarczająco dowiedzione w sprawie dokumentami z dokumentów.

W przedmiotowej sprawie bezsporny był fakt, iż strony łączyła umowa pożyczki, a pozwana zaprzestała jej spłacania. Dlatego też, pomimo iż pozwana podnosiła szereg zarzutów, roszczenie należy uznać za uzasadnione co do zasady. Faktem jest bowiem udowodnionym w sprawie, iż zobowiązanie pozwanej wobec powódki istnieje, albowiem pozwana nie spłaciła kwoty pożyczki w całości. Również kwestia ewentualnego nieprawidłowego wypełnienia weksla nie ma wpływu na obowiązek zapłaty przez pozwaną – wywodzi się on bowiem z umowy pożyczki, która nie została spłacona.

Powództwo nie mogło jednak zostać uwzględnione w całości.

W tym miejscu należy zauważyć, iż umowy konsumenckie podlegają ocenie na podstawie art. 58 § 1 k.c. w świetle klauzuli generalnej z art. 385 § 1 k.c. Stosownie zaś do treści art. 385 § 1 k.c., postanowienie umowne jest niedozwolone, jeżeli spełnia cztery przesłanki tj.:

- postanowienie nie zostało indywidualnie uzgodnione z konsumentem,
- ukształtowane przez postanowienie prawa i obowiązki konsumenta pozostają w sprzeczności z dobrymi obyczajami,
- powyższe prawa i obowiązki rażąco naruszają interesy konsumenta
- postanowienie umowy nie dotyczy sformułowanych w sposób jednoznaczny głównych świadczeń stron.

W ocenie Sądu bardzo wysoka kwota prowizji (1 761 zł), oraz tzw. (...) (600 zł) nie stanowią świadczenia głównego, a powód nie wykazał jakoby zapłata tych kwot została uzgodniona indywidualnie. Ustalenie łącznych kosztów pożyczki udzielonej na stosunkowo krótki okres 30 miesięcy w wysokości 2 810 zł (czyli znacznie przekraczającej kwotę pożyczki) w sytuacji, gdy jej kwota wynosi 2 500 zł w ocenie Sądu narusza dobre obyczaje, rażąco naruszając interesy pożyczkobiorcy. Umowa o tej treści stanowi w istocie obejście przepisów o odsetkach maksymalnych, bowiem ustalone opłaty dodatkowe są dla powoda dodatkowym – nieuprawnionym – źródłem zysku. Godzi się także zauważyć, iż powódka w żaden sposób nie uzasadniła ani w umowie ani w toku procesu tak wysokiej kwoty prowizji oraz nie wskazała uzasadnionych kosztów swoich działań, które mogłaby przenieść na pożyczkobiorcę. Z kolei analiza treści tzw. (...) wskazuje, iż jest to dodatkowe, niczym nie uzasadnione obciążenie pozwanej nierzeczywistym kosztem nie pobranych przez nią świadczeń.

W ocenie Sądu, odsetki umowne oraz opłata przygotowawcza stanowią w przedmiotowej sprawie godziwy i wystarczający zysk dla powodowej spółki.

W związku z powyższym Sąd uznał, iż pozwana powinna zwrócić powodowi jedynie kwotę 471 zł, pomijając nadmierne i nie wykazane kosztami powoda inne opłaty. Kwota zasądzona obejmuje bowiem zwrot niespłaconej części pożyczki, powiększoną o skapitalizowane odsetki umowne oraz kwotę opłaty przygotowawczej. Sąd nie uwzględnił więc prowizji oraz (...) Powództwo w tej części podlegało więc oddaleniu, po myśli art. 720 § 1 kc (a contrario).

Rozstrzygając o kosztach procesu Sąd po zastosowaniu art. 100 kpc dokonał ich stosunkowego rozdzielenia pomiędzy stronami i obciążył stronę powodową obowiązkiem zwrotu tych kosztów w części, po myśli art. 100 kpc. Sąd uwzględnił przy tym poniesione koszty obydwu stron, w korelacji w wyniku sprawy.